

Διαλύοντας το κράτος πρόνοιας

Στους δρόμους οι ασθενείς, φουντώνει ο κρατικός ρατσισμός στα ΑμεΑ.

ΑΛΕΞΙΑ ΝΑΝΟΥ

Καζάνι που βράζει παραμένει ο χώρος της υγείας, με τους ασφαλισμένους να ψάχνουν αγωνιωδώς τα φάρμακά τους, τις φαρμακευτικές εταιρείες να αντιμετωπίζουν προβλήματα στην τιμολόγηση των φαρμάκων μετά την έκδοση του νέου δελτίου τιμών, τα ράφια των φαρμακείων να κινδυνεύουν να μείνουν άδεια και τους ασθενείς με χρόνια και σπάνια νοσήματα που προκαλούν αναπηρίες να περιμένουν πάνω από ένα έτος για να περάσουν από επιτροπές στα Κέντρα Επανεξιολόγησης Ποσοστού Αναπηρίας (ΚΕΠΑ) και να μένουν χωρίς επιδόματα και συντάξεις.

Όλα αυτά συμβαίνουν καθώς ανακοινώνονται οι δραστηριότητες και τα άλλα μέτρα-σοκ του νέου μνημονίου, συνθέτοντας την εικόνα ενός κράτους που καταρρέει και αντί να βοηθήσει τους πολίτες του τους τιμωρεί και από πάνω, για να καλύψει τη δική του ανικανότητα.

Ο γολγοθός των αναπήρων

Τρανό παράδειγμα αποτελεί η απίστευτη ταλαιπωρία στην οποία υποβάλλονται εδώ και πολλούς μήνες 70.000 συμπολίτες μας ΑμεΑ, οι οποίοι τελικά πληρώνουν –δίχως να φτάνει– τη νύφη για τους ανάπηρους-μαϊμού. Την περασμένη εβδομάδα τα μέλη της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (ΕΣΑμεΑ) βγήκαν στους δρόμους της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και 37 άλλων πόλεων, για να διαμαρτυρηθούν για τις χρονοβόρες διαδικασίες των ΚΕΠΑ, που τους οδηγούν στην οικονομική εξαθλίωση και τον αφανισμό, καθώς, εις το όνομα του νέου μνημονίου, το κράτος επιχειρεί να μειώσει τα ποσοστά αναπηρίας τους, να περικόψει συντάξεις και επιδόματα και να διακόψει τη δωρεάν χορήγηση ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, θεραπειών και τεχνητών βοηθημάτων. Η ειρωνεία, που καταδεικνύει την κατάντια του πολιτικού μας συστήματος, είναι πως ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, οι κυβερνώντες συζητούν (ακόμα) αν μπορούν να διώξουν από το Δημόσιο τους επίορκους κρατικούς λειτουργούς, που καταχράστηκαν δημόσιο χρήμα και μεταξύ άλλων πιστοποίησαν όλους εκείνους τους ανάπηρους-μαϊμού, υποχρεώνοντας τώρα τη χώρα να συμμορφωθεί στη σκληρή λογική της τρόικας «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι».

Προτάσεις για εξομάλυνση

Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα που μυρίζει μπαρούτι, ο Σύνδεσμος Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας ζητά τη διόρθωση των λαθών στο νεοεκδοθέν δελτίο τιμών των φαρμάκων, ώστε να ολοκληρωθεί η διαδικασία τιμολόγησης και να εξομαλυνθεί ο εφοδιασμός της αγοράς. Πάντως, ακόμα κι έτσι, ο φόβος για επικείμενες ελλείψεις φαρμάκων παραμένει, καθώς με τις νέες, φτηνότερες τιμές αρκετά γενόσημα σκευάσματα τιμολογούνται τόσο χαμηλά (ακόμα και κάτω από 1 ευρώ λιανική τιμή), ώστε να γίνονται ασύμφορα για τις φαρμακευτικές εταιρείες. Πέρα από τις στρεβλώσεις που δημιουργούν στην αγορά τα εξευτελιστικά φτηνά γενόσημα, αγκάθι αποτελεί και το γεγονός πως για ακόμα μια φορά δεν μπόρεσαν στο δελτίο τιμών καινοτόμα φάρμακα. Ενδεικτικά των καινοτό-

μων φαρμάκων που αλλάζουν τη ζωή των ασθενών είναι: το αντικαρκινικό φάρμακο everolimus (Afinitor), που αποτελεί μοναδική διαθέσιμη θεραπεία και για τη σπάνια νόσο οζώδη σκλήρυνση, η νέα διπλή βρογχοδιασταλτική αγωγή με βρωμίδιο του γλυκοπυρρονίου (Seebri) και μπλεϊνική ινδακατερόλη (Onbrez) για τους ασθενείς με χρόνια αποφρακτική πνευμονοπάθεια και το crizotinib (Xalkori), το νέο στοχευμένο φάρμακο για τον καρκίνο του πνεύμονα, ο οποίος θερίζει στην Ελλάδα, με πάνω από 7.000 νέα περιστατικά ετησίως.

Ο προβληματικός ΕΟΠΥΥ

Από τη μεριά του, τώρα, το υπουργείο Υγείας, διά στόματος του υφυπουργού Μάριου Σαλμά παραδέχεται πως η υγεία βρίσκεται στο στόχαστρο αναγκαιών μεταρρυθμίσεων και πως το βασικό πρόβλημα του εγχειρήματος είναι η έλλειψη χρηματοδότησης του ΕΟΠΥΥ. Και συνεχίζει: «Τα μέτρα περιστολής της φαρμακευτικής δαπάνης κατά 1 δισ. ευρώ θα βοηθήσουν προς τη σωστή πλευρά. Παράλληλα, οι ασφαλιστικές εισφορές των ταμείων θα πηγαίνουν στον ΕΟΠΥΥ, ενώ η ρευστότητα του Οργανισμού θα τονωθεί κατά 700 επιπλέον εκατομμύρια ευρώ», χωρίς ωστόσο να διευκρινίζει από πού θα προέλθει το τελευταίο ποσό. Σύμφωνα με τον κ. Σαλμά, μετά την αποκατάσταση της χρηματορροής στον ΕΟΠΥΥ σειρά έχουν οι μεταρρυθμίσεις στην υγεία. «Αφού ολοκληρωθούν οι συγχωνεύσεις των νοσοκομείων, θα δημιουργήσουμε ένα ενιαίο δίκτυο πρωτοβάθμιας περίθαλψης που θα λειτουργεί με τη μορφή "φύλακα" (gate keeper), δηλαδή οι ασθενείς θα περνούν υποχρεωτικά από εκεί» επισημαίνει ο υφυπουργός, ξεχνώντας να αναφέρει πως σε όλες τις πολιτισμένες χώρες η πρωτοβάθμια περίθαλψη λειτουργεί σαν gate keeper εδώ και δεκαετίες, ώστε να καταλήγουν στο νοσοκομείο μόνο τα περιστατικά που χρήζουν νοσηλείας και να μη φουσκώνει δίχως λόγο η νοσοκομειακή δαπάνη. Σε ό,τι αφορά δε το μέλλον των προνοιακών επιδομάτων, ο κ. Σαλμάς απαντά με μια σιβυλλική φράση, που ανάβει το φτίλι του φόβου: «Πρέπει να γίνει επαναπροσδιορισμός του κοινωνικού κράτους (που έδινε σε όλους τα πάντα) σε ένα νέο κοινωνικό κράτος, το οποίο αντέχει δημοσιονομικά η χώρα». Ο νούν νοεϊτω σχε-

Αποκαλυπτική της κρατικής αναληψίας είναι η ιστορία της Νίκης Κόφφα, μιας γυναίκας ΑμεΑ, μητέρας ενός 4χρονου αγοριού που πάσχει από μια σπάνια διαταραχή και υφίσταται από τόσο μικρή ηλικία τον κοινωνικό ρατσισμό, καθώς δεν τον δέχεται ο δημοτικός παιδικός σταθμός.

τικά με το ποιος θα πληρώσει και αυτή τη φορά την... ταμπακέρα.

Ανθρώπινα δράματα

Αδιαμφισβήτητη απόδειξη ότι τα πρώτα θύματα της αποψίλωσης του προνοιακού κράτους είναι τα ΑμεΑ και οι πάσχοντες από σπάνια νοσήματα αποτελεί η ιστορία της Νίκης Κόφφα-Γκριτζιώτη, μιας γυναίκας ΑμεΑ, μητέρας ενός 4χρονου αγοριού που πάσχει από μια σπάνια διαταραχή και υφίσταται από τόσο μικρή ηλικία τον κοινωνικό ρατσισμό, καθώς δεν τον δέχεται ο δημοτικός παιδικός σταθμός. Ο γιος της οικογένειας Κόφφα έχει διαγνωστεί από την παιδιατρική κλινική του νοσοκομείου Αττικών με μια σπάνια νευρολογική διαταραχή που προκαλεί υπερκινητικότητα, όχι όμως νοητικά προβλήματα, ούτε εμποδίζει την κίνηση και τη συνναστροφή του με άλλα παιδιά. Οι γνωματεύσεις των γιατρών επισημαίνουν μάλιστα πως ο μικρός θα ωφεληθεί πηγαίνοντας σε παιδικό σταθμό, αλλά, παρ' ό,τι η μητέρα του έχει προσκομίσει όλα τα απαιτούμενα έγγραφα στον 6ο Παιδικό Σταθμό του Δήμου Ιλίου, οι εκεί αρμόδιοι βρίσκουν διαρκώς προφάσεις ώστε να κρατήσουν κλειστή την πόρτα στο παιδί. Το χειρότερο είναι πως τα επιχειρήματα που επικαλούνται οι αρμόδιοι του παιδικού σταθμού και της δημοτικής αρχής είναι σαθρά, ενώ παραβλέπουν το γεγονός πως ο μικρός συγκεντρώνει τα απαιτούμενα μόρια. Η μητέρα του, που έχει κινητικά προβλήματα, δεν μπορεί να προσφέρει άλλες διεξόδους εκτόνωσης στο παιδί της και το κρατά κλεισμένο στο σπίτι, επισημαίνοντας με πίκρα στην «F.S.» πως το κράτος την υποχρεώνει έτσι να τον στείλει σε ειδικό σχολείο, όπου ο μικρός θα μείνει πίσω νοητικά, καθώς θα συνναστρέφεται παιδιά τα οποία έχουν νοητική υστέρηση, και στο τέλος θα ιδρυματοποιηθεί. Σταγόνα δε που ξεχειλίζει το ποτήρι της οργής της κ. Κόφφα αποτελεί το ότι η αίτησή της για την εγγραφή του παιδιού της στον παιδικό σταθμό δεν στάλθηκε στο Κέντρο Μοριοδότησης, γεγονός που αποτελεί σοβαρή παρατυπία. Η οικογένεια Κόφφα ενημερώθηκε μόλις προχθές από το Δήμο Ιλίου ότι ο παιδικός σταθμός δεν θα δεχτεί το γιο τους γιατί δεν διαθέτει επαρκές προσωπικό, αλλά, παρ' όλα αυτά, δεν καταθέτει τα όπλα και ζητά να μην οδηγήσουν ένα πανέξυπνο 4χρονο αγοράκι στην ιδρυματοποίηση.

Τα Νόμπελ της φαρμακοβιομηχανίας

Σε αυτή τη δύσκολη κοινωνική και οικονομική συγκυρία για τη χώρα και ενώ οι Έλληνες ασθενείς παραμένουν αποκομμένοι από τις νέες θεραπείες, τα βραβεία Prix Galien, τα λεγόμενα και «Νόμπελ της φαρμακοβιομηχανίας», έρχονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, επιβραβεύοντας καινοτόμα σκευάσματα και διαγνωστικά εργαλεία, τα οποία ζώσουν ζωές. Τα τοπικής εμβέλειας Prix Gallien, που θα απονέμονται στη χώρα μας ανά διετία, απευθύνονται τόσο στις πολυεθνικές φαρμακοβιομηχανίες όσο και στις ελληνικές φαρμακευτικές εταιρείες και περιλαμβάνουν 4 κατηγορίες, καθώς βραβεύουν το καλύτερο φαρμακευτικό προϊόν, το καλύτερο βιοτεχνολογικό προϊόν, το καλύτερο ορφανό φάρμακο (για σπάνιες παθήσεις) και το καλύτερο διαγνωστικό εργαλείο ή μηχανήμα. Τα ελληνικά Prix Galien τελούν υπό την αιγίδα του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας και ελπίδα όλων των υποστηρικτών του θεσμού και των συμμετεχόντων είναι πως το ελληνικό κράτος θα λάβει, επιτέλους, το μήνυμα πως η επένδυση στη φαρμακευτική έρευνα και την καινοτομία δεν αποτελεί σπατάλη—που χρήζει οριζόντιων περικοπών—αλλά ανεκτίμητη επένδυση στην υγεία.